

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-90/2013-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke u upravnom sporu tužitelja S. Č. iz Z., protiv rješenja tužene Agencije za zaštitu osobnih podataka, Zagreb, klasa: UP/II-008-04/13-01/133, urbroj: 567-06/06-13-03 od 26. srpnja 2013., radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 14. studenog 2013.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja tužene Agencije za zaštitu osobnih podataka, klasa: UP/II-008-04/13-01/133, urbroj: 657-06/06-13-03 od 26. srpnja 2013.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tužene Agencije za zaštitu osobnih podataka odbačena je žalba tužitelja zbog neodlučivanja o tužiteljevom zahtjevu za pristup informaciji koji zahtjev je tužitelj uputio dana 27. ožujka 2013. godine VI. Policijskoj postaji Z..

Tužitelj u svojoj tužbi navodi da je dana 27. ožujka 2013. godine zahtijevao od VI. Policijske postaje Z. dostavu informacija sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, koji zahtjev je navedeno tijelo zaprimilo istog dana. Budući da VI. Policijska postaja nije udovoljila zahtjevu tužitelja u zakonom propisanom roku od 15 dana od dana zaprimanja, to je tužitelj uložio žalbu tuženoj Agenciji za zaštitu osobnih podataka, koja je po žalbi tužitelja donijela osporeno rješenje kojim, prema navodima tužitelja istom uskraćuje pravo na pristup informaciji. Nadalje, tužitelj navodi da se u osporenom rješenju tužene iznosi da je na temelju dostavljenih podataka spisa predmeta razvidno da tužitelj traži dokumentaciju koja je dio prekršajnog spisa te spisa pri Centru za socijalnu skrb. Tužitelj ističe da Prekršajni sud u Z., u predmetu oznake: 70.PpJ-3175/12 ne odobrava informacije glede izvođenja dokaznih materijala te da je dokumentacija nedostupna. Poradi navedenog tužitelj traži poništiti osporeno rješenje te donijeti presudu kojom će se utvrditi da tužitelj ima pravo na dostavu informacije.

Tužena Agencija za zaštitu osobnih podataka, na poziv Suda dostavila je spis predmeta uz odgovor na tužbu u kojem se navodi da je dana 22. travnja 2013. godine zaprimila žalbu tužitelja radi nepružanja odgovora na zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama koji je tužitelj podnio Ministarstvu unutarnjih poslova, Policijskoj upravni z., VI. Policijskoj postaji Z.. Ističe da je tužitelj podnio 27. ožujka 2013. godine Ministarstvu unutarnjih poslova, navedenoj Policijskoj postaji zahtjev za pristup informacijama u kojem je naveo da je dana 12. studenog 2012. VII. Policijska postaja Z. dostavila pod brojem: 511-19-332/2-3395/12 prijavu o nasilju u obitelji protiv A. B. Č. te traži dostavu 1. potvrde o događanju, 2. izjavu S. Č., 3. izjavu A. B. Č. i 4. poduzete mjere od strane VI. Policijske postaje Z.. Dopisom, klasa: UP/II-008-04/13-01/133, urbroj: 567-06/06-13-02 od 25. travnja 2012. godine Agencija za zaštitu osobnih podataka da je zatražila, sukladno odredbi članka 119. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku, od Ministarstva unutarnjih poslova obavijest o razlozima zbog kojih zahtjevi nisu riješeni u roku koji je propisan odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Nadalje, dana 10. svibnja 2013. godine da je zaprimljen odgovor Ministarstva unutarnjih poslova u kojem su se isti očitovali o postupanju vezanom za žalbe S. Č. povodom njegovog zahtjeva za pristup informacijama od 6. veljače, 3. ožujka i 27. ožujka 2013. godine. Tužena ističe da iz dokumentacije koja je dostavljena od strane Ministarstva unutarnjih poslova proizlazi da ne postoje zakonske pretpostavke za primjenu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama i donošenju rješenja, slijedom čega da se žalba ukazuje nedopuštenom. Tužena se pri tom poziva na odredbu članka 1. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama kojim je propisano da se odredbe citiranog Zakona ne primjenjuju kada je dostupnost informacijama iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena, kao i kad je informacija dostupna primjenom drugog propisa, pozivajući se pri tom na praksu upravnih sudova Republike Hrvatske. Ističe da odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama omogućuje svim korisnicima pravo na informaciju sukladno uvjetima i ograničenjima pristupa informacijama, te da se navedeni Zakon ne primjenjuje ako je drugim propisima osigurana dostupnost istih (Zakon o upravnom postupku, Zakon o zaštiti osobnih podataka, Prekršajni zakon i drugi propisi). Slijedom navedenog, tužena ističe da ostaje kod osporenog rješenja iz navedenih razloga u obrazloženju istog rješenja, predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom te potvrđenje rješenja Agencije za zaštitu osobnih podataka.

Budući da tužitelj osporava primjenu prava, te kako stranke u tužbi, a tako i u odgovoru na tužbu izričito nisu zahtijevale održavanje rasprave, Sud je spor riješio bez rasprave temeljem odredbe članka 36. točka 4. Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) te je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Zakonom o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) utvrđuje se pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacije koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, ograničenja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, postupak za ostvarivanje i zaštitu prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, djelokrug, način rada i uvjete za imenovanje i razrješenje povjerenika za informiranje te inspeksijski nadzor nad provedbom ovog Zakona (članak 1. točka 1. Zakona).

Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka

utvrđena propisom.

Imajući u vidu citiranu odredbu Zakona o pravu na pristup informacijama Sud nalazi da je u konkretnom slučaju tuženo tijelo pravilno postupilo kada je osporenim rješenjem odbacilo žalbu tužitelja zbog nerješavanja njegovog zahtjeva za pristup informaciji kojeg je podnio VI. Policijskoj postaji Z..

Naime, prema ocjeni Suda nije prijeporno u konkretnom slučaju da je tužitelj zahtjevom za pristup informacijama od 27. ožujka 2013. godine zatražio uvid i dostavu dokumentacije koja je sastavni dio prekršajnog postupka (spisa), ali i predmeta pri Centru za socijalnu skrb.

Nadalje iz samih navoda tužitelja u tužbi proizlazi također da se pri Prekršajnom sudu u Z. vodi prekršajni postupak pod poslovnim brojem: 70.PpJ-3165/12.

Imajući u vidu navedeno i prema ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju se ne primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama jer tužitelj svoje pravo na pristup informacijama vezano za vođenje navedenog prekršajnog postupka može ostvariti sukladno odredbama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 107/07. i 39/13.).

Naime, odredbom članka 150. točka 1. Prekršajnog zakona propisano je da osim stranaka i sudionika u postupku koji nakon pokretanja postupka imaju pravo razgledavati, prepisivati i preslikavati pojedine dijelove spisa, može to sud dopustiti i svakom drugom u čijem je to opravdanom interesu. Dopuštenje iz stavka 1. ovog članka Zakona u potpunosti i dijelom može se uskratiti: 1. ako je potrebno time zaštititi osobu okrivljenika ili drugog sudionika u postupku; 2. ako su radnje iz stavka 1. ovog članka protivne interesima obrane okrivljenika ili oštećenika.

Dakle, osobe koje sudjeluju kao stranke u prekršajnom postupku imaju pravo na dostupnost informacija koje su vezane uz vođenje takvog postupka uz ograničenje iz odredbe članak 150. stavak 2. Prekršajnog zakona. Stoga se na takve slučajeve ne primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama te nadalje, tužitelj kao osoba koja je kao stranka sudjelovala u prekršajnom postupku ne može pozivom na navedeni Zakon tražiti dostavu dokumentacije koja je sastavni dio prekršajnog spisa.

Pri tom treba reći i to da odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama omogućuju i osiguravaju ostvarivanje prava na pristup informacijama u onim slučajevima kada osobe bez citiranog Zakona ne bi mogle ostvariti to pravo, međutim u konkretnom slučaju tužitelj to svoje pravo može ostvariti temeljem naprijed citirane odredbe Prekršajnog zakona.

I naposljetku treba reći da iz spisa predmeta dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu od strane tužene Agencije za zaštitu osobnih podataka proizlazi da je Prekršajni sud u Z. donio presudu dana 18. veljače 2013. godine pod poslovnim brojem: 31PpJ-3165-12, koja presuda je donesena povodom optužnog prijedloga privatnog tužitelja oštećenika - S. Č. (ovdje tužitelja), kojom je u tom postupku okrivljenica A. B. Č. proglašena krivom poradi počinjenja prekršaja iz članka 4. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji. Nadalje, spisu predmeta prileži i podnesak VI. Policijske postaje Z. od 26. travnja 2013. godine upućen tužitelju - „obavijest o postupanju“.

Slijedom svega naprijed navedenog, Sud ocjenjuje da u konkretnom slučaju ne postoje zakonske pretpostavke za primjenu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama, slijedom čega se nadalje osporeno rješenje uz obrazloženje kakvo je njime dano ne može ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) presuditi kao u izreci.

U Zagrebu 14. studenog 2013.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.